

Väärän kissan päivä

Pasi Ilmari Jääskeläinen

Download now

Read Online ➔

Väärän kissan päivä

Pasi Ilmari Jääskeläinen

Väärän kissan päivä Pasi Ilmari Jääskeläinen

Muistot ovat karnevaalipukuja joihin menneisyys pukeutuu

”Äidin kasvojen kalpea soikio kellui näkökenttäni laidalla. Sekuntiviisari mittasi viimeistä kohtaamistamme. Tik tak, kiiruhda! Aika kuluu kaikilta! Kerran minulle opetettiin loruleikki, joka vaikuttaa aluksi lapsekkaan viattomalta mutta voi johtaa arvaamattomaan turmelukseen: Pysäytä kello, seisausta aika. On elämä unta, siinä sen taika! Ja se mitä silloin tapahtuu, yksin sinulle kuuluu.”

Kaarna saa puhelun hoivakodista. Äiti tekee kuolemaa, on tultava pian. Puhelu aloittaa odottamattomien tapahtumien sarjan, joka tuhoaa Kaarnan, Marrasvirran kaupunkisuunnittelijan, tarkasti rakennetun päiväohjelman ja mullistaa lopulta hänen koko elämänsä – niin tulevaisuuden kuin menneisyydenkin.

Marrasvirran kaupunki juhlii vuotuista syysfestivaaliaan, ja ihmiset tungeksivat kaduilla, kujilla ja usvan peittämässä puutarhassa. Vastahakoisen Kaarnan on ryhdyttävä selvittämään äitinsä salaisuuksia. Mitä kaikkea Kaarnan äiti, kansainvälisen uran tehnyt psykoterapeutti, voisi paljastaa, jos dementian sumuverho väistyisi hetkeksi? Mitä muisti ylipäättään valikoi säilytettäväksi ja voiko lapsuuden auvoon palata – edes muistoissaan?

Yhteen päivään ajoittuva Väärän kissan päivä pohtii muistamisen ja unohtamisen rajoja: onko elämämme omamme vai olemmeko vain muistojemme summa?

Väärän kissan päivä Details

Date : Published August 12th 2017 by Atena (first published August 2017)

ISBN :

Author : Pasi Ilmari Jääskeläinen

Format : Hardcover 342 pages

Genre : Fiction, European Literature, Finnish Literature, Magical Realism, Fantasy

 [Download Väärän kissan päivä ...pdf](#)

 [Read Online Väärän kissan päivä ...pdf](#)

Download and Read Free Online Väärän kissan päivä Pasi Ilmari Jääskeläinen

From Reader Review Väärän kissan päivä for online ebook

Natália B says

Minulos? vie by? strašidelná, ktovie aké ozrutnosti sme stvárali ako deti, iba si na ne nespomíname?

?alší náklad od majstra mindfuckov; táto kniha nie je vôbec tým, ?ím sa zdá a ak si potrpíte na to, aby boli všetky loose ends starostlivo zaplátané, tak ruky pre?

Tiina Tonttu says

Pähkäilin pitkään neljän ja viiden tähden välillä, mutta pakkohan se oli lopulta viiteen kallistua, niin pitkään on siitä, kun viimeksi kirja piti minua vallassaan niin, että "pari ensimmäistä lukua ennen nukkumaanmenoa" olikin yhtäkkiä koko kirja. (Nyt mietin, pitäisikö kissa viedä varmuuden vuoksi yöksi pois tuolta jalkopäästä, jos se sattuuikin heittäytymään ihan mutantiksi... ?)

Taru Luojola says

Tiedätkö sen tunteen, kun luet keskimäärin yli 60 kirjaa vuodessa, mutta olet niin saatanan kranttu ja kaikki ne yli 60 kirjaa ovat parhaimmillaankin vain keskinkertaisuuksia? Kun edellisestä pysäyttävästä, värisyttävästä ja vaikuttavasta lukukokemuksesta on kulunut jo yli kaksi vuotta? Kun tartut jälleen suurin odotuksin seuraavaan kirjaan — ja se on juuri se kirja, joka ylittää odotukset, saa koukkuun heti alussa, vetää maton jalkojen alta suunnilleen joka luvussa, tarjoilee hykerryttävää komiikkaa ja jättää jälkeensä sen kaikkein tavoitelluimman, *mitä minä juuri luin?* -tunteen? Tiedätkö, se on **Pasi Ilmari Jääskeläisen Väärän kissan päivä** (Atena 2017). Juuri tällaisten kirjojen lukemista varten ihminen elää ja hengittää.

Vaan mitä tästä kirjasta voisi sanoa paljastamatta liikaa? Alku on sitä, mitä takakansiteksti lupaakin, ja lukija asennoituu ottamaan selvää dementoituneen äidin ja keski-ikäisen lapsen suhteesta. Mutta jo alussa heitetään ilmaan vihjeitä paljon isommastakin, ja kun kolmannen luvun lopussa tapahtuu käänne, joka pyyhkii pöytää kaikella siihen asti kerrotulla, lukija pääsee siihen tuttuun epävarmuuden ja odottamattomuuden tilaan, joka Jääskeläisen kirjoja lukiessa on ainoa varma asia — ja jonka takia hänen kirjojaan haluaakin lukea.

Alkaa symboliikkaa ja intertekstuaalisuutta hikoileva koominen ja vauhdikas seikkailu, jonka aikana esitellään Ankkalinnan — anteeksi, tarkoitin tietenkin Marrasvirran — tärkeimpiä ja uskomattomimpia nähtävyyksiä ja yritetään selvittää seuraavalle etapille jonkun paikalle tupsahtaneen, häkellyttävän moniulotteisesti ja syvästi kirjoitetun karikatyyrihenkilön avulla tai hänestä huolimatta. Missään vaiheessa ei voi olla varma, lukeeko dekkaria, ihmissuhdedraamaa, kansainvälistä agenttijännäriä, uusliberaalin urbanistin kolumnia vai 70-luvun Aku Ankan taskukirjaa, vaiko kuitenkin niitä kaikkia. Sitten yhtäkkiä tapahtuu taas jotain, mikä on samaan aikaan uskomattoman koomista ja kaiken siihen asti luetun valossa täysi yllätys. No, lopussa toki päästään perille siitä, minkä tarkka lukija ehkä on jo ounastellut matkan puolivälissä olevan määränpää, mutta varmahan siitä ei voi olla, ennen kuin sen on vihdoin lukenut. Eikä sitäkään — tietenkään — tarjoilla miltään pahvilautaselta sumuisen puiston nakkarilla.

Jösses. Lukijana nauttii joka lauseesta, siitä kuinka Jääskeläinen rakentaa hirtehisuumoriaan ja tarjoilee sitä kaurismäkeläisten sarjakuvahahmojensa kautta, siitä kuinka hän tiivistää yhteiskunnallisen ajankuvan niin tunnistettavan selkeisiin arkkityyppeihin ilman, että ne tuntuvat nopeasti vanhenevilta, ja siitä kuinka hän osaa yhdistää menneisyyden suuria virtauksia nykypäivän ilmiöihin. Lukijana nauttii myös siitä, miten erilaisia ja arvaamattomia, mutta aina yhtä vaikuttavia kirjoja Jääskeläinen kerta toisensa jälkeen onnistuu kirjoittamaan. Kirjailijana sitä tietenkin haipuu syvimpään alhoon, kun tajuaa, ettei ikinä osaa itse kirjoittaa mitään yhtä hienoa. Ja kaiken tämän jälkeen kissat näyttävät yhtäkkiä paljon epäilyttävämmiltä. Söpöiltä edelleenkin, kyllä, mutta eivät aina niin suorilta.

Väärän kissan päivän arvosana on kirkkaasti vähintään 15/5. Jos luet tänään vain yhden kirjan, lue tämä.

Zuzana Schedová says

Další knížka zastupitele finského podivna, která se mi jeho skv?lém Literárním spolku Laury Sn?žné dostala do rukou a ?eknu na rovinu, že jsem od ní m?la velká o?ekávání. A nikdo nemá z toho v?tší radost než já, že se mé o?ekávání naplnila a já si ?tení Dne falešné ko?ky neskute?n? užila.

P?íb?h se odehrává v pr?b?hu jednoho sváte?ního festivalového dne v m?ste?ku s názvem Marrasvirta a to?í se kolem matky hlavního hrdiny Kaarny, která po aplikování experimentální lé?by demence utekla z psychiatrického ústavu, kde byla hospitalizovaná a na Kaarnovi je, aby ji našel a do ur?itého omezeného ?asu ji aplikoval další dávky léku, jinak to m?že mít nedozírné d?sledky. Jeho matka tak postupn? přežívá svojí mladost v vzpomínkách postupn? stárne a Kaarna se tak dozvídá mnohé v?ci, které do té doby netušil a postupn? se mu odkrývají tajemství, o kterých jeho matka nikdy nemluvili, protože jejich vztah nebyl nikdy extra blízký.

Tak jak jsme u finského podivna zvyklí, i tady se míchají prvky fantasy, hororu, napínavého thrilleru ?i pohádky. D?j plyne a v reálných místech se prolínají linky reality a magického realizmu, potkáváme r?zné mén? ?i víc zajímavé postavi?ky, navštívujeme r?zná místa a spolu s Kaarnou plníme úkoly, abychom našli jeho matku a odhlalily další st?ípký minulosti a jejich vzpomínek a po celý ?as se potkáváme s mén? ?i víc divnými ko?kami, které lemují celou naši cestu a dobrodružství.

Pro milovníky finského podivna je to rozhodn? knížka, která stojí za pozornost a líbilo se mi, že v porovnání s Literárním spolkem byla víc zasazená do reality a ty snové pasáže byly umístn?né p?esn? tak, aby podpo?ily naši fantazii a zároveň nenarušovali pr?b?h p?íb?hu, právn? naopak, rozvíjeli ho tím správným sm?rem. Bylo to skv?lé a mn? se strašn? moc líbilo. A ten záv?r? Tleskám.

Tereza Eliášová says

Jestli ten chlap n?kdy vydá knižn? sv?j nákupní seznam, p?e?tu si ho!

Laura Sn?žná asi po?ád trochu vede, ale tohle m? zase bavilo o fous víc než Pahorek.

Víc asi až se na to vyspím :D

Ef Grey says

Zatím za m? nejslabší "Jääskeläinenovka". Hledání matky 24/7. Možná proto, že m? nebaví detektivky obecn? a tohle takovou detektivní zápletku m?lo.

Dlouho jsem se nemohla za?íst (což je dáno i m?sícem ne?tení, ale nemoc m? zas donutila, takže se do toho

zvolna dostávám) a paradoxní? m? to začalo bavit až na konci.

Bosorka says

Baví me to balancování na hraně snu a reality. Baví mě, jak autor nechává ?tená?e vlát na rozv?šeném prádle své fantazie (i to, že prádlo ob?as sundá a poskládá a ?ekne, bacha, tady už to byl zase jen sen, tak dumej, jak to je vlastně doopravdy). Líbil se mi vztah hlavního hrdiny s jeho mámou a líbily se mi i další postavy, které se v p?íběhu zjevily. To, jak byli všichni nejednoznační. A byli to vlastně všec oni? Skvělé bylo tanění mezi žánry, baletní vzpomínkami. Byly to pohádky, snění nebo detektivka? Pasi Ilmari Jääskeläinen píše poeticky, našlapuje zlehka a jemně, opravdu až tanečními kroky. ?etla jsem na ostrov? Thassos a ?asto, když vzhlédla, prohlížela si mě nějaká ko?ka. Seděla na plotě, ležela líně pod ke?em, protahovala se nebo nás s nadhledem obcházela. A mně nedalo než p?emýšlet, je tohle fakt jen knížka, nebo to kolem je reálné? Nesním já náhodou taky, zatímco kolem mě taní rej ko?ek?

Pakobylka says

Nelíbilo se mi to tolik jako Laura Sněžná, ale skoro tolik jo. Kniha má takovou ponurou atmosféru, ob?as se ?lov?k trochu zamotá a v závěru p?ijde rozuzlení, které pro mě nebylo p?ekvapivé.. všechno k němu celou dobu tak nějak směřovalo.

Měj zážitek ze ?tení asi nebyl takový, jaký být mohl, protože jsem knihu ?etla p?es svátky a ke ?tení se dostávala jen ob?as a na chvilku. Lepší je určitě se víc (a na delší dobu) zaíst a lépe si vychutnat atmosféru. Tak snad p?íší?

Filoména says

Já se picnu. Hvězdičkovat Jääskeläinena... No uf.

Dobře. Jak Laura, tak Pahorek mě pohltily. Ko?ka taky. Laura mě místy peklně roz?ilovala. Ko?ka ne tak peklně. Pahorek mě peklně bavil. Ko?ka ne tak peklně.

Baví mě to rozhraní snu a skutečnosti. Chvilě, kdy všechno vypadá naprosto v pořádku a hle, jakási slupka podivná, s níž je ovšem nakládáno jako se samozřejmě součástí skutečnosti. Kolísá to, ?lov?k si nemůže být dostatečně jist, kde hranici p?ekračuje; hranice se totiž mění i při zpětném pohledu.

Baví mě i to, že se nemůže rozhodnout, jestli se mi Jääskeläinen d?sně líbí, nebo d?sně nelíbí. ?asto se d?je, že atmosféra, kouzlo kolem knihy - nebo ?ekněme pocit, s jakým je kniha ?tena - se poslední stránkou posune, rozjasní, urovná, rozšiřuje. Tady ne-e. Cítím se stále stejně pomatená a ru?n? si rovnám obojí...

Opět si myslím, stejně jako u Laury, že některý věci si mohl odpustit. Ko?ka se mi taky zdála o něco méně divoká než předchozí dvě knížky. I závěr.

Přesto - prostoduché shrnutí - bavilo. Tuze.

Kirja Vieköön! says

Loistava fantasiakirja, joka vei täysin mukanaan!

Marie Háková says

Slohov? nabub?elé, d?jov? kostrbaté, a když m? to v poslední ?tvrťin? chytlo, tak m? poslední stránka vysloven? urazila. Pokud.od tohoto spisovatele n?co ?íst, tak Magického pr?vodce m?stem pod pahorkem.

Simone says

Lepší než Pahorek, ne tak skv?lý jako Laura.

Poslední ?ást parádn? napínavá. Záv?r jsme oba s mužem odhadli správn? (yep, povedlo se mi ho nalákat ke ?tení, bod pro m?!). I tak to ale bylo p?ekvapivé a op?t skv?le napsané.

Reta Anna Maria says

Olipa tosi kumma kirja. Vaikea tähdittää, sillä tavallaan pidin kirjan outoudesta, mutta samalla odotin edes vähän selvempää linjaa. Oli se sentään lukemisen arvoinen.

Denisa T. says

Not my cup of tea. Až moc ujeté, by? záv?re?né rozuzlení aspo? ušlo. Možná se mi to netrefilo do nálady, možná se nám Pasi n?jak zkazil.

Ansu says

Pasi Ilmari Jääskeläisen aiempi tuotanto oli tehnyt minuun suuren vaikutuksen, joten odotukset myös tätä romaania kohtaan olivat suuret. Ne eivät kuitenkaan täyttyneet. Suurimman osan ajasta Väärän kissan päivä säntäilee sekavasti ympäriinsä, enkä päässyt siitä jyvälle missään vaiheessa. Poukkoileva tyyli sopii sinällään muistiproblematiikan käsittelyyn, mutta koko teoksen olisi voinut muotoilla elegantimminkin ilman, että viehättävä outous katoaisi. Lopun twisti oli hyvä, mutta jos kirjasta viimeiset 20 sivua ovat parhaat, niin sillä ei pitkälle pötkitä. Pettymys on suuri.
